

chinā admouisset, & ex diuite pauperem effecisset, id quod nobis omnium maximè horribile videtur, ex multorum liberum patre orbem, totum eius corpus grauius lacerasset, quam carnifices in praetoriis (neque enim illorum unguis ita perfodiunt eorum, qui in manus ipsorum incidunt, latera, ut eius carnem vermes lacerarunt) & malam ei existimationem conciliasset (amici enim, qui ei aderant: Non dignas, aiebant: peccatis tuis poenas dedisti, multisque verbis eum accusabant) nec vrbe exactum aut domo in aliam ciuitatem tantum transtulisset, sed sterquilinum ei & domus & urbis loco esse fecisset; non modo non nocuit, sed etiā illustriorem per insidias reddidit. Neque tantum quicquam de bonis non

σας, ἔτο δὴ τὸ πάντων ἡμῶν φρικωδέστατον εἶναι δοκῶν, ἀντὶ πολυπάδος ἀτυμῶδα, & κατὰξάντας αὐτὸ τὸ σῶμα ἅπαν, ἢ ἐν δικαστηρίοις δημίων χαλεωώτερον (ὃ γὰρ ἔτως διορύτθισιν οἱ ἐκείνων ὄνυχες τὰς πλάσας ἢ ἐμπιπλόντων αὐτοῖς, ὡς κατέξανα αὐτὸ ἢ σάρκα ἢ σκωλήκων τὰ σίματα) καὶ πονηρὰν αὐτῷ πειθεὶς δόξαν (οἱ γὰρ φίλοι αὐτῷ παρόντες ἔλεγον· σὸκ ἀξιαῶν ἡμαρτες μεμασίγωσα· ἢ πολλὰς ἐπέτηνον καθ' αὐτὴν κατηγορίας λόγους) ἢ ἔχον τὴν πόλεως ἐκβαλῶν μόνον, ἔδεν τὸ οἰκίας, ἢ εἰς ἄλλω μετὰ σήσας πόλιν, ἀλλὰ ἢ κρηπίαν, καὶ οἰκίαν αὐτῷ ἢ πόλιν κατὰ σήσας, ἢ μόνον ἔδεν αὐτὸν· λυμήαλο, ἀλλὰ ἢ λαμπρότερον δι' ὧν ἐπεβέβησεν, ἀφέφηνεν. ὃ γὰρ ἢ μόνον ἢ τῶν ὄντων σὸκ ἀφείλετο (καὶ